

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Cæremoniale FF. Minorum Strictioris Observantiæ Almæ
Provinciæ Saxonæ S. Crucis**

Sächsische Franziskanerprovinz vom Heiligen Kreuz

Nevhsii, 1706

VD18 10502327

Titulus III. De principio Missæ & Confessione facienda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71672](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71672)

TITULUS III.

De principio Missæ et Confessione
facienda.

I. **S**acerdos cum primùm descendit sub infimum altaris gradum, sive in planum Capellæ. Convertit se ad ipsum altare, ubi stans in medio, junctis manibus ante pectus extensis & junctis pariter digitis, ut summitas digitorum sursum respiciat, & pollice dextro super sinistrum posito in modum crucis, quod semper servatur, quando junguntur manus, semper autem junguntur, quando Sacerdos in altari hinc inde ambulat. Facta prius altari profunda inclinatione, vel si in eo sit tabernaculum sanctissimi Sacramenti facta genu dextro tantum, genuflexione, absque ulla ulteriori corporis incurvatione, erectus absque nova inclinatione, incipit Missam.

N. 4. Producens manu dextra à fronte ad pectus & ab humero sinistro ad dextrum, dicit intelligibili voce: IN NOMINE PATRIS, &c. & postquam id dixerit, non debet advertere quemcunque in alio altari celebrantem, etiamsi Sacramentum elevet, sed continuatè prosequitur Missam usque ad finem.

N. 5. Cum se ipsum signat semper sinistram ponit infra pectus. Ita tamen ut sinistra manus sit extra terminum crucis à dextra impressæ. In aliis benedictionibus cum est ad altare & benedicit oblata vel aliquid aliud, ponit eam super altare nisi aliter notetur. Generaliter observandum est, ut quando una manu sive dextra, sive sinistra aliquid à Celebrante agendum est, ut folia vertendo, &c. altera quiescat, vel in altari vel infra pectus pro occasione rei agendæ.

Ibid. Se ipsum benedicens vertit ad se palmam manus dextra & omnibus illius digitis junctis & extensis, format, ut supra, signum crucis. Si verò alios vel rem aliquam benedicit: ad distinctionem, ne etiam illi rei benedicendæ palmam verteret; sequitur. parvum digitum vertit ei, cui bene-

bene-

benedicit, eumque non curvatum aut ab aliis sejunctum, sed omnibus digitis pariter junctis & extensis, quod in omni benedictione observatur, etiam dum benedicit oblata, quia nullibi fit exceptio, adeoque semper dum aliquid à se distinctum benedicit, benedicendo totam manum dextram extendit, omnibus digitis pariter junctis. Nisi in aliis locis aliter notetur, ut hac Parte Tit. 8. de Canone n. 5. & deinceps pollices & indices non disjungit: post consecrationem scilicet, nec aliam invenio exceptionem.

N. 6. Deinde Sacerdos eodem modo stans incipit & prosequitur cum Ministro Psalmum JUDICA ME DEUS. Qui Psalmus nunquam præmittitur nisi in Missis defunctorum & in Missis de tempore à Dominica Passionis, &c. Quando ergo infra hebdomadam Passionis legitur Sacrum votivum vel de festo Psalmus JUDICA non est præmittendus.

Ibid. Cum in fine Psalmi dicit GLORIA PATRI, &c. caput cruci inclinatur, quod advertendum, etsi enim sub Officio Canonico, etiam sub Missa ab ijs qui sunt in Choro ad GLORIA PATRI, &c. profundè, in Missa tamen à Sacerdote & Ministris caput tantum inclinatur.

N. 10. Et stans inclinatus profundè, junctis manibus prosequitur DEUS TU CONVERSUS & qua sequuntur in ordine Missæ clara voce usq; ad orationem AUFER à NOBIS. Et cum dicit OREMUS extendit & jungit manus tantum, non autem illas elevat, aut faciem in cœlum erigit. Quia OREMUS adhuc inclinatus dicit, & tunc se erigens dicit submissè AUFER à NOBIS.

Dum Sacerdos percutit pectus ad MEA CULPA: ad DOMINE NON SUM DIGNUS, ad MISERERE NOBIS, debet sibi cavere ab inordinato strepitu.

TITULUS IV.

De Introitu, Kyrieleison et Gloria.

N. 1. **D**um dicit AUFER à NOBIS, &c. absque prævia alia inclinatione. Celebrans junctis manibus ascendit ad medium altaris &